ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ - ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Η/Υ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ · 2023 - 2024

ПЕРІЕХОМЕНА

1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ						
	1.1	ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΣΤΑΘΜΙΣΗΣ	2				
		1.1.1 ΠΡΩΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΑΘΜΙΣΗΣ	2				
		1.1.2 ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΑΘΜΙΣΗΣ	2				
2	ΥΛΟΠ	ΣΙΗΣΗ	3				
	2.1	ΠΡΟΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ & ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ	3				
	2.2 ANEΣΤΡΑΜΜΕΝΟ EYPETHPIO						
	23	ΥΛΠΠΩΙΗΣΉ VECTOR SPACE ΜΩΝΤΕΛΩΥ	Δ				

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

Καταρχάς πρέπει να επιθέξουμε δύο συστήματα στάθμισης των βαρών για τους όρους των εγγράφων και των ερωτημάτων.

1.1.1 ΠΡΩΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

Το πρώτο σύστημα στάθμισης θα είναι μια παραλλαγή του προτεινόμενου ως καλύτερου πλήρως σταθμισμένου συστήματος σύμφωνα με τους Salton-Buckley¹ (best fully weighted system). Θα χρησιμοποιήσουμε τη **απλή συχνότητα εμφάνισης** (raw term frequency) για το ΤΕ βάρος των εγγράφων:

Σύστημα #1:
$$\mathsf{TF}_{\mathsf{εγγράφων}} = f_{i,j}$$

όπου f_{ij} οι φορές που ο όρος εμφανίζεται σε ένα έγγραφο, την διπλή 0,5 κανονικοποίηση για το TF βάρος των ερωτημάτων (augmented normalized TF):

Σύστημα #1:
$$ext{ TF}_{\epsilon \rho \omega \tau \eta \mu \acute{a} \tau \omega v} = 0.5 + 0.5 \frac{f_{i,j}}{max_i \ f_{i,j}}$$

και τέλος την **απλή ανάστροφη συχνότητα εμφάνισης** για το IDF βάρος και των εγγράφων και των ερωτημάτων:

Σύστημα #1:
$$\operatorname{IDF}_{\substack{\epsilon \gamma \gamma \rho \acute{a} \phi \omega \mathsf{v} \\ \epsilon \rho \omega \mathsf{t} \eta \mu \acute{a} \mathsf{t} \omega \mathsf{v}}} = \log \frac{N}{n_i}$$

όπου N το πλήθος των εγγράφων και n_i ο αριθμός των εγγράφων στα οποία εμπεριέχεται ο όρος. ^{2}

1.1.2 ΔΕΥΤΈΡΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

 Ω ς δεύτερο σύστημα στάθμισης θα χρησιμοποιήσουμε το καθύτερα σταθμισμένο πιθανοθογικό σύστημα σύμφωνα με τους Salton-Buckley¹ (best weighted probabilistic weight) με

Σύστημα #2: βάρος όρου
$$_{\rm εγγράφων}=0.5+0.5 \frac{f_{i,j}}{max_i \ f_{i,j}}$$
 Σύστημα #2: βάρος όρου $_{\rm ερωτημάτων}=\log \frac{N-n_i}{n_i}$

Και τα δύο αυτά συστήματα στάθμισης έχουν επιφέρει τα ακριβέστερα αποτελέσματα στο σύνολο των συλλογών στα οποία έχουν εξεταστεί αλλά και ειδικότερα για ιατρικές συλλογές. Επομένως συνολικά έχουμε:

Σύστημα στάθμισης	Βάρος όρου εγγράφου	Βάρος όρου ερωτήματος
1	$f_{i,j} \times \log \frac{N}{n_i}$	$(0.5 + 0.5 \frac{f_{i,j}}{max_i \ f_{i,j}}) \times \log \frac{N}{n_i}$
2	$0.5 + 0.5 \frac{f_{i,j}}{max_i \ f_{i,j}}$	$\log rac{N-n_i}{n_i}$

¹Gerard Salton, Christopher Buckley, Term-weighting approaches in automatic text retrieval, Information Processing & Management, Volume 24, Issue 5, 1988, Pages 513-523, ISSN 0306-4573

²Το σύστημα αναφέρεται ως παραθθαγή των Salton-Buckley για το θόγο ότι δεν έχει συμπεριθηφθεί κάποιος παράγοντας κανονικοποίσης, μιας και τα έγγραφα είναι περίπου ισομεγέθη (μέσος όρος 350 θέξεις).

2 ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

Η εργασία υλοποιήθηκε σε Python χρησιμοποιώντας τις βιβλιοθήκες:

Βιβλιοθήκη	Περιγραφή
nltk	αφαίρεση stopwords, stemming
numpy	υπολογισμός ομοιότητας συνημιτόνου
math	υπολογισμός λογαρίθμων

Αυτή είναι η δομή των αρχείων όπου έχει χωριστεί η υλοποίηση:

```
compare_docs.py
inverted_index.py
main.py
preprocessing.py
tools.py
vector space model.py
```

2.1 ΠΡΟΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ & ΒΟΗΟΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ

Το αρχείο tools.py περιθαμβάνει βοηθητικές συναρτήσεις για κάποιες επαναθαμβανόμενες διαδικασίες της υθοποίησης. Περιθαμβάνονται οι συναρτήσεις $get_docs()$ και $get_queries()$.

Η συνάρτηση $\texttt{get\_docs}()$, χρησιμοποιώντας την os βιβλιοθήκη διαβάζει το πλήθος των αρχείων της βιβλιοθήκης. Η συνάρτηση δημιουργεί και επιστρέφει μια λίστα από tuples, με κάθε tuple να αντιστοιχεί σε κάθε αρχείο-έγγραφο. Τα tuples έχουν την δομή:

```
('docID', ['λήμμα_1', 'λήμμα_2' ...])
```

όπου docID η αρίθμηση του κάθε εγγράφου και doc_term_n η κάθε λέξη-λήμμα του εγγράφου. Η συνάρτηση strip() είναι απαραίτητη για την αφαίρεση των \n χαρακτήρων που προέκυψαν από την μορφολογία των εγγράφων (κάθε λέξη είναι σε νέα γραμμή). Αντίστοιχα η συνάρτηση $get_queries()$ επιστρέφει τη λίστα με τα ερωτήματα της συλλογής.

Στις συναρτήσεις **preprocess_collection** () και **preprocess_queries** () πραγματοποιείται η προεπεξεργασία των εγγράφων, συγκεκριμένη η αφαίρεση των **stopwords** και το **stemming**.

H αφαίρεση των stopwords και το stemming γίνεται με τη χρήση της nltk βιβλιοθήκης. Τα doc_tuples της $get_docs()$ αφού περάσουν από τον PorterStemmer της nltk αποθηκεύονται σε μια λίστα, η οποία στη συνέχεια επιστρέφεται. Αντίστοιχη διαδικασία πραγματοποιείται και για την προεπεξεργασία των ερωτημάτων, στην preprocess queries().

³Να σημειωθεί ότι το πλήθος των εγγράφων διαφέρει από την αύξουσα αρίθμησή τους. Συγκεκριμένα έχουμε 1209 έγγραφα αριθμημένα από το 000001 ως 01239. Με άλλα λόγια υπάρχουν αριθμοί στη συλλογή που δεν αντιστοιχούν σε έγγραφα. Συνεπώς δεν θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε κάποια αριθμητική επανάληψη, για παράδειγμα, για την εισαγωγή των εγγράφων.

2.2 ANEΣΤΡΑΜΜΕΝΟ EYPETHPIO

Το ανεστραμμένο ευρετήριο δημιουργείται στη συνάρτηση **create_inverted_index** () του αρχείου inverted_index.py. Στην συνάρτηση εισαγάγονται οι $\hat{n}$ ίστες που δημιουργήθηκαν στις προηγούμενες συναρτήσεις.

Τα tuples που αντιστοιχούν σε αυτά αποθηκεύονται σε ένα dictionary που θα αποτεθέσει το ανεστραμμένο ευρετήριο με την εξής δομή:

```
inverted_index['λήμμα'] = { ('docID στο οποίο εμφανίζεται' = <φορές εμφάνισης>), (…), ... }
```

Κάθε value του dictionary είναι ένα set⁴ το οποίο περιθαμβάνει ένα ή περισσότερα tuples με το docID και τη συχνότητα εμφάνισης του θήμματος στο συγκεκριμένο έγγραφο. Η συχνότητα υποθογίζεται μέσω της count () σε όθο το έγγραφο ανά θήμμα.

Αυτό είναι ένα παράδειγμα του τελικού ανεστραμμένου ευρετηρίου⁵:

```
inverted_index = { ... 'coronari': ('01217', 2), ('00779', 1), ('00164', 1),
    'graft': ('00164', 1), 'mobil': ('00673', 2), 'strain': ('00179', 7), ... }
```

2.3 ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ VECTOR SPACE MONTEΛΟΥ

H υλοποίηση του vector space μοντέλου γίνεται στο αρχείο $vector\_space\_model.py$. Η συνάρτηση run_vsm (doc_collection, queries, inverted_index), μέσω μιας επανάληψης για να μπορέσουν να καλυφθούν όλα τα queries, καλεί την συνάρτηση vsm1 (doc_collection, query, inverted_index) ή vsm2 (), ανάλογα με το σύστημα στάθμισης που θέλουμε,

Πριν προχωρήσουμε στις συναρτήσεις vsmX(), από το τρόπο που έχει δομηθεί το ανεστραμμένο ευρετήριο, είναι σαφές πως μπορούμε να υπολογίσουμε αμέσως το πλήθος των εγγράφων όπου υπάρχει ένα συγκεκρίμενο λήμμα ως $len(inverted\_index[term])$, με άλλα λόγια δηλαδή το n_i . Είναι επίσης προφανές ότι $N = len(inverted\_index)$.

Στην συνάρτηση vsm1 () αρχικά υπολογίζονται στο λεξικό $query\_tfs$ οι συχνότητες $f_{i,j}$ κάθε όρου του εκάστοτε ερωτήματος:

```
query_tfs len(query) = { ... 'calcium': 1, 'effect': 2 ... }
```

Στα λεξικά $query\_tfidfs$ και doc_tfidfs θα αποθηκευτούν οι τελικές τιμές-βάρη που θα αποτελέσουν τα διανύσματα ερωτήματος και εγγράφων. Το λεξικό doc_tfidfs αρχικοποιείται με άδειες λίστες για κάθε έγγραφο.

Διατρέχουμε κάθε όρο του ερωτήματος query και αν ο όρος υπάρχει στο ανεστραμμένο ευρετήριο υπολογίζουμε την IDF τιμή του στην συνάρτηση idfX(), και στη συνέχεια το TF-IDF βάρος του ερωτήματος στο $query\_tfidfs$.

```
query_ifidf len(query) = { ... 'calcium': 3.6318, 'effect': 1.76483 ... }
```

Στη συνέχεια διατρέχουμε όλα τα έγγραφα της συλλογής. Αν το έγγραφο περιλαμβάνει τον όρο του ερωτήματος που εξετάζουμε (κάτι που ελέγχουμε από τη λίστα $docs\_containing\_term$), τότε μέσω του ανεστραμμένου ευρετηρίου, αποθηκεύεται η TF τιμή του, υπολογίζεται το TF-IDF βάρος του εγγράφου και αποθηκεύεται στο doc tfidfs[docID]. Αν το έγγραφο δεν περιλαμβάνει τον όρο, αποθηκεύουμε 0.

 $^{^4}$ Εχει επιλεχθεί set για εξοικονόμιση μνήμης, μας και δεν μας ενδιαφέρει η σειρά των tuples.

⁵Τα λήμματα έχουν τη stemming μορφή τους.

```
doc_{ifidf_{len(doc_{collection)}}} = \{ '000001': [0, 0, 0.0, 1.76, 1.5]_{len(query)} ... \}
```

Εν τέθει έχουμε δημιουργήσει το διάνυσμα ερωτήματος και 1209 διανύσματα εγγράφων, τα οποία έχουν μήκος όσο και το διάνυσμα ερωτήματος. Στην λίστα similarity υπολογίζουμε την ομοιότητα συνημιτόνου μεταξύ του διανύσματος ερωτήματος και κάθε διανύσματος εγγράφου. Τέλος, ταξινομούμε την λίστα και επιστρέφουμε τα 100 κείμενα με την μεγαθύτερη ομοιότητα.

Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και στην συνάρτηση vsm2(), με τις απαραίτητες αλλαγές για το διαφορετικό σύστημα στάθμισης.